Súd:	Krajský súd Žilina
Spisová značka:	13Cob/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5720200563
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	Mgr. Zuzana Štolcová
ECLI:	ECLI:SK:KSZA:2021:5720200563.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a členov senátu JUDr. Márie Dubcovej, JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 36 857 033, proti žalovaným: v 1/ rade WILDMAR spol. s r.o., so sídlom Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice - Diviaky, IČO: 47 593 890, v 2/ rade O. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX/XX, XXX XX H. H. - W., zastúpenému občianskym združením CSP Turčianske Teplice, so sídlom Teplická 1446/53, 039 01 Turčianske Teplice, IČO: 52 103 901, v konaní o zaplatenie 11.260,80 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/14/2020-132 zo dňa 14. decembra 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 18Cb/14/2020-167 zo dňa 1.2.2021 a dopĺňaciemu rozsudku č.k. 18Cb/14/2020-190 zo dňa 17.2.2021, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/14/2020-132 zo dňa 14. decembra 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 18Cb/14/2020-167 zo dňa 1.2.2021 a dopĺňací rozsudok č.k. 18Cb/14/2020-190 zo dňa 17.2.2021 p o t v r d z u j e .

Žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade m a j ú proti žalobcovi n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom č.k. 18Cb/14/2020-132 zo dňa 14. decembra 2020 v spojení s opravným uznesením č.k. 18Cb/14/2020-167 zo dňa 1.2.2021 (ďalej len ,,rozsudok“) okresný súd výrokom I. žalobu zamietol. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s tým, že podľa výroku III. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odôvodnení rozhodnutia okresný súd poukázal na žalobu žalobcu, ktorou žiadal zaviazať žalovaných v 1/ a v 2/ rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 11.260,80 Eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania 9 % ročne od 08.03.2016 do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom tvrdení, že dňa 23.02.2015 žalobca uzatvoril so žalovanými Zmluvu o úvere č. 213779, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1/ rade ako dlžníkovi úver vo výške 13.248,00 Eur. Poskytnutý úver spolu s úrokom sa žalovaní zaviazali zaplatiť v 48 mesačných splátkach vo výške 276 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý podľa ustanovení zmluvy tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalovaní sa dostali do omeškania s úhradou splátok úveru, čo vyplýva z priloženého prehľadu splácania. Listom zo dňa 21.02.2016 žalobca oznámil žalovaným, že sú v omeškaní s úhradou splátok a súčasne im oznámil, že v dôsledku nesplácania splátok je žalobca

oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky zo zmluvy. Keďže žalovaní neuhradili dlhované splátky, všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 07.03.2016. Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12., odsek 12.3. zmluvy. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatnené a predstavuje sumu 9.936 Eur, keď žalovaní zaplatili sumu 3.312 Eur. Žalobca uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty 2 x 662,40 Eur podľa článku 12., odsek 12.1. zmluvy a úrok z omeškania. Celková suma dlhu žalovaných voči žalobcovi je súčet neuhradených splátok a zmluvných pokút, spolu 11.260,80 Eur.

3. Okresný súd vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 18Cb/14/2020-38 zo dňa 28.4.2019, proti ktorému podali žalovaní v 1/ a v 2/ rade spoločne odpor. V odpore vzniesli námietku premlčania voči uplatnenému nároku. Uviedli, že žalobcovi vymáhaný nárok nedlžia, tento označili za úžeru, pretože podľa Zmluvy o revolvingovom úvere č. 213779-11784 zo dňa 23.02.2015 bolo dohodnuté poskytnutie úveru vo výške 13.248 Eur, ktorý v uvedenej výške poskytnutý nebol, a preto nie sú povinní zaplatiť za to, čo nedostali. Na účet bolo pripísaných len 4.000 Eur, o čom priložili výpis z účtu vedený v H. N. a.s.. Podľa zmluvy mali byť splátky vo výške 276,- Eur mesačne x 48, t.j. 13.248 Eur, pričom zjavne ide o dosiahnutie úžery žalobcom. Keďže nedošlo k poskytnutiu predmetu zmluvy, zmluva nebola uzavretá. K dohode o zmluvnej odmene 9.248 Eur, splatnej ku dňu poskytnutia úveru uviedli, že nie je možné dojednať zaplatenie úrokov v ten istý deň ako je uzavretá zmluva, pričom úver ešte ani nebol poskytnutý. Zmluva mala byť uzavretá dňa 23.02.2015 a peňažné prostriedky mali byť poskytnuté 24.02.2015, podľa výpisu z účtu, a teda nie je možné, aby platil úroky za poskytnutie ničoho. V odpore boli opísané okolnosti, na základe ktorých si žalovaný v 1/ rade zobral predmetný úver, a to, že ako študent po skončení strednej školy si v roku 2014 založil firmu s pomocou rodičov, aby mohol študovať na vysokej škole. Rodičia mu platili školné za prvý ročník štúdia, museli si zobrať úvery, ktoré nestíhali splácať, a preto sa rozhodol vybaviť si úver, aby zaplatil dlžné splátky v banke a pomohol rodičom. Reagoval na inzerát žalobcu, v tom čase ako študent Paneurópskej vysokej školy v Bratislave. Potreboval pre rodičov na zaplatenie ich úveru na bývanie 3.100 Eur, pričom p. O., ktorý vypisoval žiadosť o úver mu povedal, že napíše sumu 4.000 Eur, ktorú žiadal, a tak podpísal žiadosť. Na stretnutí dňa 18.02.2015 spísal p. O. predformulované tlačivá, ktoré si nepamätá, lebo to bolo v rýchlosti a bol ubezpečený, že sú to len formality a podstatné je, že dostane úver. Ručne pán O. vypisoval za žalobcu údaje o žiadateľovi úveru, ktoré následne podpísal. Tiež žiadal údaje o jeho firme na preukázanie jeho platobnej schopnosti. Uviedol daňové priznanie. Pán O. mu povedal, že mu zavolajú, lebo dodávateľ musí posúdiť, či mu môžu úver poskytnúť. Následne mu volal, že úver bol schválený, aby sa zastavil prevziať zmluvu. Dňa 23.02.2015 prišiel do kancelárie, popodpisoval všetky predložené predformulované tlačivá, ktoré mu boli p. O. predložené. Na druhý deň 24.02.2015 mu na účet prišli peniaze vo výške 4.000 Eur, ako boli dohodnutí. Vybral z účtu 3.000 Eur a jeho rodičia vložili peniaze na úverové účty v Z. Z. a zaplatili si tak omeškané splátky na bývanie. Úver splácal z účtu po 276 Eur mesačne a nie je mu jasné, prečo žalobca žaluje sumu 11.260,80 Eur, keď dostal úver 4.000 Eur. O faktúrach, ktorými bola vyúčtovaná zmluvná pokuta po 662,40 Eur nemá vedomosť, považoval ich za nedôvodné, pretože mu nikdy neboli doručené, ani žiadna upomienka, ani pokus o zmier. K žalobe nie sú priložené listiny preukazujúce ich doručenie. Až teraz zistil, že v zmluve je uvedená suma úveru 13.248 Eur, hoci chcel iba 4.000 Eur a takú žiadosť podpísal. Keďže na účet mu prišlo 4.000 Eur, teda prijal iba takúto sumu, popiera poskytnutie úveru 13.248 Eur. Zmluvu č. 213779-11784 zo dňa 23.02.2015 považoval za neplatnú, pretože nedojednal úver 13.248 Eur, ale 4.000 Eur, ktoré mu aj na účet prišli. Žalovaní úverovú zmluvu vyhodnotili ako spotrebiteľskú zmluvu, žiadali, aby túto zmluvu súd podrobil kontrole z úradnej povinnosti, pretože žalovaný si zobral spotrebiteľský úver a nie na výkon povolania. Peniaze minul na súkromné účely. Žalobu považoval za zmätočnú. Odpor bol podpísaný O. F. ako konateľom žalovaného v rade 1/ a tiež ako fyzickou osobou, žalovaným v 2/ rade.

4. Následne okresný súd uznesením č.k. 18Cb/14/2020-61 zo dňa 27.7.2020 zrušil platobný rozkaz č.k. 18Cb/14/2020-38 zo dňa 28.04.2020 voči žalovanému v 1/ a v 2/ rade.

5. V ďalšej časti odôvodnenia okresný súd v odsekoch 13. až 28. uviedol obsah písomného vyjadrenia žalobcu k odporu (č.l. 66 a nasl. spisu), v odsekoch 29., 30. poukázal na vykonané pojednávanie, v odseku 30. opísal vykonané dokazovanie listinami doloženými do spisu a vypočutím splnomocnenej zástupkyne žalovaného v 2/ rade a v odsekoch 31. až 45. popísal skutkové zistenia.

6. Na základe vykonaným dokazovaním zisteného skutkového stavu a za aplikácie § 261 ods. 1, 7, § 344, § 392 ods. 2, § 397, § 497, § 502 ods. 1, 2, § 504, § 506 Obchodného zákonníka v spojení s § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka okresný súd dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

7. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom a žalovaným v 2/ rade ako spoludlžníkom č. 1 bola uzatvorená zmluva o úvere v zmysle ust. § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Predmetný zmluvný vzťah okresný súd posúdil podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka ako obchodno-záväzkový vzťah vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade aj pri aplikácii § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka. Uviedol, že na posúdenie predmetného vzťahu ako obchodno-záväzkového vzťahu medzi žalobcom a žalovaným v 1/ rade bola splnená podmienka § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, že ide o vzťah medzi podnikateľmi, právnickými osobami, teda podnikateľmi v zmysle ust. § 2 ods. 2 písm. a) Obchodného zákonníka. Podľa čl. 1. bod 1.1. predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru na účely výkonu podnikateľskej činnosti dlžníka. Žalovaný v 1/ rade bol aj žiadateľom o úver podľa Žiadosti zo dňa 18.02.2015. Výpisom z obchodného registra žalovaného v 1/ rade bolo preukázané, že za žalovaného v 1/ rade konal konateľ O. F., ktorý súčasne podpísal zmluvu (aj žiadosť ako spolužiadateľ) ako fyzická osoba - dlžník v 1/ rade, spoludlžník, čo okresný súd vyhodnotil za aplikácie ust. § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého sa režimom Obchodného zákonníka spravujú aj zabezpečovacie záväzky; v tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie žalobcu s ktorým sa stotožnil, a preto žalovaného v 2/ rade nemožno považovať za spotrebiteľa, v zmysle právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa.

8. Hoci zmluva bola označená ako Zmluva o revolvingovom úvere č. 213779-11784, podľa okresného súdu v spore nebolo preukázané, že bol poskytnutý revolvingový úver, ale jednorazový, poskytnutý na podnikateľský účet žalovaného v 1/ rade, ktorá skutočnosť dotvrdila charakter vzťahu ako obchodno-záväzkového vzťahu a nie ako spotrebiteľského, ako argumentovali žalovaní v odpore a na pojednávaní splnomocnená zástupkyňa žalovaného v 2/ rade. Výpisom z podnikateľského účtu žalovaného v 1/ rade bolo preukázané, že dňa 24.02.2015 bola na tento účet prijatá od žalobcu platba 4.000 Eur.

9. Okresný súd skonštatoval, že podľa splátkového kalendára na č.l. 8 rub spisu dlžník mal zaplatiť na predmetný úver prvú splátka dňa 05.04.2015 a každú ďalšiu vždy k 5. dňu nasledujúceho mesiaca, poslednú splátku dňa 05.03.2019. Prehľadom platieb, ktoré doložil žalobca (č.l. 11 spisu) bolo preukázané, že dlžník sa dostal do omeškania so splácaním splátky splatnej 05.05.2015, ktorú zaplatil až 15.05.2015, splátky splatnej dňa 05.07.2015, ktorú zaplatil 06.07.2015, splátky splatnej dňa 05.08.2015, ktorú zaplatil dňa 02.09.2015, splátky splatnej dňa 05.09.2015, ktorú zaplatil 11.09.2015, splátky splatnej dňa 05.10.2015, ktorú zaplatil 14.10.2015, splátky splatnej dňa 05.11.2015, ktorú zaplatil 27.11.2015, splátky splatnej dňa 05.12.2015, ktorú zaplatil 17.12.2015, splátky splatnej 05.01.2016, ktorú zaplatil dňa 04.02.2016, splátky splatnej dňa 05.02.2016, ktorú zaplatil 11.03.2016 a splátky splatnej dňa 05.03.2016, ktorú zaplatil 14.07.2016.

10. Okresný súd poukázal na ust. § 504 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote. Dlžník spravidla vracia úver postupne podľa dohodnutého splátkového kalendára. Lehota na vrátenie úveru môže byť určená aj ako určitý deň. Zmluvné strany dohodli v článku 2. bod 2.1. zmluvy, že poskytnutý úver dlžník vráti podľa splátkového kalendára, v 48 splátkach, počnúc prvou splátkou dňa 05.04.2015. Ďalej okresný súd poukázal na dojednanie v článku 12. bod 12.3. písm. b) zmluvy, v ktorom zmluvné strany dojednali, kedy je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pre prípad, ak nastane skutočnosť, že dlžník neuhradí splátku podľa dojednaného (aktuálneho) splátkového kalendára riadne a včas, že v takom prípade sa stávajú okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy. Zmluvné strany si tak upravili následky porušenia povinnosti hradiť splátky riadne a včas odlišne od § 506 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenie má dispozitívny charakter. Okresný súd uviedol, že zmluva o úvere spravidla obsahuje splátkový kalendár, z ktorého je zrejmý dátum splatnosti jednotlivých splátok. Spravidla obsahuje aj dôsledky jeho nedodržania. Len v prípade, ak v zmluve absentuje úprava dôsledkov omeškania s platením splátok úveru (čo nebol daný prípad), len vtedy sa uplatní úprava omeškania dlžníka obsiahnutá v § 506 Obchodného zákonníka.

11. Obsahom žaloby a listom žalobcu zo dňa 21.02.2016 (č.l. 12 spisu) bolo podľa okresného súdu preukázané, že žalobca neodstúpil od zmluvy pre porušenie povinnosti dlžníka platiť poskytnutý úver v splátkach podľa splátkového kalendára riadne a včas (článok 12. bod 12.3. písm. a) zmluvy) a ani neukončil úverovú zmluvu výpoveďou podľa dojednania v článku 12. bod 12.3. písm. c) zmluvy. Uvedené žalobca ani netvrdil. Z uvedeného tak nastala okamžitá splatnosť všetkých záväzkov podľa úpravy v článku 12. bod 12.3. písm. b) zmluvy, čo bolo nesporné aj z listu žalobcu zo dňa 21.02.2016, kde

sa uvádza, že žalobca je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky, ktoré sa mali stať splatnými v budúcnosti. Takýmto ustanovením zmluvy je dojednanie článku 12. bod 12.3. písm. b) zmluvy, podľa ktorého sa stávajú okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, a to bez úkonu, teda okamžite, lebo bola splnená podmienka - omeškanie dlžníka, od ktorej záviselo, či právne následky uvedeného dojednania nastanú (§ 36 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Žalobca v žalobe uviedol, že: „...všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 10. 1. 2017.“, že „Toto oprávnenie žalobca ako veriteľ uplatnil v súlade s článkom 12, ods. 12.3 zmluvy.“ Okresný súd sa z vyššie uvedeného nestotožnil s dátumom splatnosti ako ho uviedol žalobca v žalobe, že všetky splátky sa stali splatnými dňa 10.01.2017 a žalobca nepreukázal, že k dátumu 10.01.2017 splatnosť záväzkov zo zmluvy nastala.

12. Okresný súd uzavrel, že dlžník preukázateľne neuhradil podľa dohodnutého splátkového kalendára riadne a včas splátku splatnú dňa 05.05.2015. Pri preukázaní, že žalobca od zmluvy neodstúpil, ani neukončil zmluvu výpoveďou, tak nastali účinky zmluvného dojednania v článku 12. bod 12.3. písm. b) zmluvy, teda stali sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, t.j. dňom omeškanej splátky dňa 05.05.2015.

13. Podľa názoru okresného súdu v článku 12. bod 12.3. zmluvy spojka „a“ medzi možnosťami pod písm. a) až c) neznamená, že možno uplatniť možnosti a) až c) v prípade porušenia uvedenej zmluvnej povinnosti kumulatívne; spojku „a“ okresný súd vyhodnotil ako rovnocenné možnosti, ktoré nastanú v prípade porušenia povinnosti dlžníka (písm. b)), resp., ktoré môže veriteľ v takom prípade uplatniť (písm. a), c)). Podľa okresného súdu preukázateľne veriteľ neodstúpil od zmluvy, ani jednostranne zmluvu okamžite nevypovedal, a potom nastali právne účinky dojednania pri splnení podmienky, že dlžník neuhradil splátku podľa dohodnutého splátkového kalendára riadne a včas podľa písm. b) uvedeného zmluvného dojednania. Túto skutočnosť aj veriteľ oznámil dlžníkovi listom, ktorý označil ako pokus o zmier pred začatím súdneho konania.

14. Okresný súd konštatoval, že žaloba bola podaná na okresný súd dňa 17.02.2020, t.j. po uplynutí štvorročnej premlčacej doby v zmysle § 397 Obchodného zákonníka. Premlčacia doba začala plynúť podľa § 392 ods. 1 Obchodného zákonníka od splatnosti nesplneného záväzku, t.j. od 05.05.2015 a uplynula dňa 05.05.2019, teda pred podaním žaloby na okresný súd. Pri vznesenej námietke premlčania žalovanými v 1/ a v 2/ rade v odpore proti platobnému rozkazu a aj splnomocnenou zástupkyňou žalovaného v 2/ rade na pojednávaní dňa 26.11.2020 okresný súd žalobu v časti premlčaného nároku zamietol podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Okresný súd zamietol aj nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa písomne uzatvorenej dohody o zmluvnej pokute v článku 12. bod 12.1. a 12. bod 12.2. zmluvy, ktorá bola vyúčtovaná vo faktúre č. 916000326 za omeškanie so splátkou č. 10 a vo faktúre č. 916000748 za omeškanie so splátkou č. 11, a to s ohľadom na skutočnosť, že pre porušenie povinnosti dlžníka zaplatiť riadne a včas už splátku splatnú dňa 05.05.2015 a pri preukázaní, že žalobca od zmluvy neodstúpil, ani neukončil zmluvu výpoveďou, nastali účinky zmluvného dojednania v článku 12. bod. 12.3. písm. b) zmluvy a súčasne pri aplikácii § 36 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 504 Obchodného zákonníka sa stali okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka, t.j. dňom omeškanej splátky dňa 05.05.2015. Z uvedeného žalobca nedôvodne vyúčtoval zmluvnú pokutu v predmetných faktúrach za omeškanie splátok č. 10 a 11, lebo tieto podľa dohodnutého splátkového kalendára boli splatné v dňoch 05.01.2015 a 05.02.2015, kedy už dlžník nemal plniť podľa dohodnutého splátkového kalendára, ale bol povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v zmysle dojednania článku 12. bod 12.3. písm. b) zmluvy, kde zmluvné strany dojednali v súlade s § 504 Obchodného zákonníka lehotu, kedy je dlžník povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pre prípad, ak nastane skutočnosť, že dlžník neuhradí splátku podľa dojednaného (aktuálneho) splátkového kalendára riadne a včas.

15. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal úspech vo veci v celom rozsahu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že podľa § 262 ods. 1, 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

16. Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca prostredníctvom zástupcu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) CSP. Žalobca nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že omeškaním s úhradou splátky splatnej dňa 05.05.2015 sa okamžite stali splatné všetky záväzky, a teda uvedeným dňom začala plynúť aj štvorročná premlčacia lehota. V zmysle ustanovenia zmluvy o

revolvingovom úvere číslo 213779-11784 sa všetky záväzky dlžníka podľa zmluvy stávajú splatnými, ak je dlžník v omeškaní s úhradou mesačnej splátky dlhšie ako 30 dní (článok 12. bod 12.3. písmena b)). Splnenie tejto podmienky súd prvej inštancie dôsledne neskúmal, hoci len pri jej splnení je možné konštatovať, že došlo k zosplatneniu záväzkov. Pre vznik okamžitej splatnosti bolo potrebné, aby omeškanie s úhradou splátky bolo viac ako 30 dní, pričom až okamihom splnenia tejto podmienky dochádzalo k zosplatneniu. Splátka označená súdom prvej inštancie a splatná dňa 05.05.2015 bola síce uhradená s omeškaním, ale len 10 dní, a tým nebola splnená podmienka pre to, aby sa stali všetky záväzky dlžníka okamžite splatnými, a teda aby od dňa nasledujúceho po jej splatnosti bolo možné uplatňovať zosplatnené záväzky, a teda aby aj začala plynúť premlčacia doba. Splátka, pri ktorej nastalo omeškanie s úhradou viac ako 30 dní, bola až splátka splatná dňa 05.02.2016, ktorú neuhradili žalovaní ani do 30 dní, čo znamená, že prvým dňom po uplynutí tejto doby nastala okamžitá splatnosť všetkých neuhradených záväzkov a až v deň nasledujúci po tejto splatnosti bolo možné podať žalobu na súd. Deň, kedy je možné podať žalobu na súd prvýkrát, je súčasne dňom začiatku plynutia premlčacej doby. V pomeroch prejednávanej veci to znamená, že 30-tym dňom po splatnosti splátky č. 11 bol dátum 06.03.2016. Okamžitá splatnosť záväzkov teda najskôr mohla nastať dňa 07.03.2016 a premlčacia doba začala plynúť až dňa 08.03.2016. Jej posledný deň by pripadol na deň 08.03.2020. Žaloba na okresný súd bola doručená dňa 17.02.2020, čiže pred uplynutím takto určenej premlčacej doby. Uvedené skutočnosti vyplývajú zo splátkového kalendára k úverovej zmluve, z evidencie vykonaných platieb a aj z výpisu z internej evidencie žalobcu. Ďalej žalobca namietal, že súd prvej inštancie nezohľadnil to, že žalobca ako veriteľ si právo požadovať zaplatenie všetkých splátok neuplatnil ihneď pri splátke splatnej dňa 05.02.2016, ale až neskôr, ako opísal v žalobe. Bez ohľadu na to, aj keby sa vychádzalo z ustanovení úverovej zmluvy, tak k zosplatneniu by došlo až dňa 07.03.2016 a premlčacia doba počítaná od omeškania s úhradou zosplatnených záväzkov by uplynula až 08.03.2020. Tomu, že žalobca ako veriteľ si právo požadovať zaplatenie všetkých splátok neuplatnil ihneď pri splátke splatnej dňa 05.02.2016 zodpovedá aj obsah listu zo dňa 21.12.2016, v ktorom žalobca ako veriteľ uviedol, že si právo požadovať okamžité zaplatenie všetkých splátok uplatní v prípade pokračovania v neplnení záväzkov, čo okresný súd nezohľadnil. Podľa žalobcu súd prvej inštancie nesprávne vyložil ustanovenia úverovej zmluvy, na základe čoho dospel k nesprávnym skutkovým záverom a vec nesprávne posúdil, pretože nesprávne aplikoval ustanovenia o premlčaní. Podľa žalobcu okresný súd bez bližšieho dôvodu neakceptoval skutočnosť, že medzi sporovými stranami nebolo sporné, že k okamžitej splatnosti všetkých záväzkov nedošlo v súvislosti so splátkou splatnou dňa 05.05.2015, keď ani jedna sporová strana túto skutočnosť netvrdila, žalovaní nepopierali to, že k zosplatneniu došlo až v roku 2017, a preto došlo k nesprávnemu procesnému postupu a k porušeniu § 151 ods. 1 a § 192 CSP. Keďže podľa žalobcu je nesprávny záver okresného súdu o zosplatnení všetkých záväzkov, je nadväzne nesprávny i nadväzujúci záver zamietajúci žalobu v časti zodpovedajúcej uplatneným zmluvným sankciám. Žalobca ako samostatný dôvod namietol porušenie CSP, keď okresný súd ako zástupcu žalovaných pripustil subjekt, ktorý nie je oprávnený na ich zastupovanie, a teda vo veci sa konalo so subjektom nespôsobilým na zastupovanie. Poukázal na to, že CSP pripúšťa zastúpenie sporovej strany právnickou osobou len v určitých prípadoch, pričom o takýto prípad v danom konaní nešlo. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil, žalobe v celom rozsahu vyhovel, alternatívne zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

17. K doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade prostredníctvom zástupcu. Uviedli, že popierajú tvrdenia žalobcu, rozsudok okresného súdu považujú za zákonne preskúmateľný, odôvodnený, založený na správnom zistení skutkového stavu. Mali za to, že v konaní pred súdom prvej inštancie boli splnené procesné podmienky, okresný súd správnym procesným postupom umožnil stranám, aby uskutočňovali jej patriace procesné práva v takej miere, že nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie nemá vadu, ktorá by mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. V podanom vyjadrení poukázali na to, že okresný súd vec správne právne posúdil, pričom odkázali na odseky 61., 62., 63., 64. a 65. odôvodnenia, ako aj mali za to, že námietka premlčania bola okresným súdom vyhodnotená správne. Vo svojom vyjadrení odcitovali podstatné body odôvodnenia rozsudku okresného súdu. Navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

18. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 15.03.2021 bolo vyjadrenie žalovaných v 1/ a v 2/ rade doručené žalobcovi prostredníctvom zástupcu (doručenka na č.l. 210a spisu), s možnosťou sa k nemu v lehote 10 dní písomne vyjadriť, ktorú možnosť žalobca nevyužil.

19. Okresný súd dopĺňacím rozsudkom č.k. 18Cb/14/2020-190 zo dňa 17.2.2021 rozhodol výrokom I. tak, že výrok rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 18Cb/14/2020-132 zo dňa 14. decembra 2020 sa vo výroku II. dopĺňa tak, že za „žalovaný“ sa dopĺňa 1. a žalovaný 2. majú nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. V odôvodnení tohto dopĺňacieho rozsudku uviedol, že rozsudkom zo dňa 14.12.2020, č.k. 18Cb/14/2020-132 v spojení s opravným uznesením zo dňa 1.2.2021, č.k. 18Cb/14/2020-167 žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, proti ktorému rozsudku podal žalobca odvolanie. S odkazom na § 225 ods. 1, 2 veta prvá CSP a vzhľadom k tomu, že vo vydanom rozsudku nerozhodol o časti predmetu konania, resp. neúplne rozhodol o nároku na náhradu trov konania žalovaných proti žalobcovi, tento rozsudok doplnil, a to dopĺňacím rozsudkom, vyhláseným na pojednávaní konanom dňa 17.2.2021 s tým, že výrok II. predmetného rozsudku po jeho doplnení bude znieť: „Žalovaný v 1/ a žalovaný v 2/ rade majú nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100%.“

20. Proti tomuto dopĺňaciemu rozsudku podal odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. S poukazom na ust. § 225 ods. 1, 2 CSP uviedol, že dopĺňací rozsudok slúži len na odstránenie nedostatku pri vyhlásení rozsudku spočívajúceho v tom, že súd nerozhodol o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti. V rozsudku č.k. 18Cb/14/2020-132 zo dňa 14.12.2020 okresný súd rozhodol o náhrade trov konania. Nepresnosť, nesprávnosť alebo neúplnosť daného výroku nie je možné riešiť dopĺňacím rozsudkom, ale postupom, ktorý je upravený v § 224 CSP. Pretože neboli splnené zákonné podmienky pre vydanie dopĺňacieho rozsudku, postup okresného súdu považoval za postup odporujúci zákonu. Ako druhý odvolací dôvod žalobca uviedol, že rozhodnutie vo veci samej bolo napadnuté odvolaním, teda v čase vydania dopĺňacieho rozsudku je sporným rozhodnutie vo veci. Od rozhodnutia vo veci samej je závislé aj rozhodnutie o náhrade trov konania, a preto vydanie dopĺňacieho rozsudku je za stavu podaného odvolania predčasné. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť.

21. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 23.03.2021 bolo odvolanie žalobcu proti dopĺňaciemu rozsudku doručené žalovaným v 1/ a v 2/ rade na vedomie.

22. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP na základe podaného odvolania žalobcu a postupom bez nariadenia pojednávania verejným vyhlásením rozsudku krajským súdom za rešpektovania ust. § 219 ods. 1, 3 CSP bol rozsudok okresného súdu v spojení s opravným uznesením a dopĺňací rozsudok potvrdený ako vo výroku vecne správne rozhodnutie v zmysle § 387 ods. 1 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13Cob/65/2021, 13Cob/66/2021-234 zo dňa 20.09.2021, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, podľa vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 19.10.2021 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. Odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 379 v spojení s ust. § 380 ods. 1 CSP bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (č.l. 154-156, 211-213 spisu). Podstatou odvolania žalobcu bola námietka nesprávnych skutkových zistení okresného súdu podľa výsledkov vykonaného dokazovania a v dôsledku toho aj záver nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Zároveň v súvislosti s podaným opravným prostriedkom žalobcu odvolací súd zvýrazňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je daný odvolaním, podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, ako má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmavané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané.

26. Krajský súd k odvolacím dôvodom žalobcu vo veci samej zvýrazňuje, že ich rozsah mohol byť v posudzovaní len v rovine tých tvrdení, ktoré sa týkali posúdenia nároku žalobcu, jeho relevantných tvrdení a dôkazov produkovaných v konaní pred súdom prvej inštancie, vo väzbe na dôvody a rozsah obrany žalovaných v tomto konaní, za viazanosti odvolacieho súdu skutkovým stavom tak, ako ho

zistil súd prvej inštancie podľa ust. § 383 CSP, keďže podľa výsledkov dokazovania sa nevyžadovalo zopakovanie dokazovania vykonaného pred okresným súdom, ani jeho doplnenie. Skutkový stav na základe dôkaznej povinnosti sporových strán bol okresným súdom zistený v potrebnom, dostatočnom rozsahu k tomu, aby bol vyhodnotený žalobcom uplatnený nárok, ako aj procesná obrana žalovaných.

27. Podľa odvolacích dôvodov žalobcu krajský súd posudzoval, či rozhodnutie okresného súdu a jeho závery sú správnym spôsobom po právnej stránke posúdené, keďže k právnemu posúdeniu veci je možné pristúpiť až po ustálení skutkového stavu základu uplatneného nároku.

28. Vo vzťahu k odvolacím dôvodom žalobcu, týkajúcim sa námietky nesprávnych skutkových zistení a nesprávneho právneho posúdenia veci je potrebné poukázať na predmet žaloby, a tým súdneho konania, ktorý žalobca v podanej žalobe doručenej okresnému súdu podľa prezentačnej pečiatky dňa 17.02.2020, vymedzil ako nárok z titulu Zmluvy o revolvingovom úvere č. 213779-11784, ktorú uzatvoril so žalovanými v 1/ a v 2/ rade dňa 23.02.2015, na základe ktorej poskytol žalovanému v 1/ rade ako dlžníkovi úver vo výške 13.248 Eur, ktorý úver sa žalovaný v 1/ rade spolu so žalovaným v 2/ rade zaviazali splatiť v 48-mesačných splátkach vo výške 276 Eur, v termínoch splatnosti dohodnutých v splátkovom kalendári, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Žalobca uviedol, že listom zo dňa 21.02.2016 oznámil žalovaným, že sú v omeškaní s úhradou splátok a súčasne, že v dôsledku nesplácania splátok je oprávnený v súlade s príslušnými ustanoveniami zmluvy zosplatniť všetky záväzky zo zmluvy. Ďalej uviedol, že keďže žalovaní neuhradili dlhované splátky, všetky splátky sa podľa zmluvy stali splatnými dňa 07.03.2016, ktoré oprávnenie žalobca uplatnil v súlade s článkom 12. ods. 12.3. zmluvy o úvere. Celková suma dlhu žalovaných predstavuje 9.936 Eur a voči žalovaným si uplatnil i nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorú vyúčtoval vystavenými faktúrami po 662,40 Eur, t.j. celková suma dlhu predstavuje 11.260,80 Eur.

29. Žalovaní v 1/ a v 2/ rade v rámci obrany v konaní pred súdom prvej inštancie, a to v odpore voči platobnému rozkazu a zástupca žalovaného v 2/ rade i na nariadenom pojednávaní, voči uplatnenému nároku vzniesli námietku premlčania a bránili sa spotrebiteľským charakterom zmluvy o úvere.

30. Krajský súd primárne uvádza, že skutkový stav bol zistený okresným súdom dostatočne a okresný súd i správne právne vyhodnotil základ záväzkovo-právneho vzťahu strán sporu, a to uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere č. 213779-11784 medzi žalobcom a žalovanými v 1/ a v 2/ rade dňa 23.2.2015, ako obchodno-záväzkového vzťahu a z tohto dôvodu nebolo možné na predmetný právny vzťah aplikovať ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Dodáva sa, že základná charakteristika spotrebiteľských zmlúv je upravená v § 52 Občianskeho zákonníka, v ktorom je v ods. 1 definovaná spotrebiteľská zmluva ako každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Je nesporné, že právny predchodca žalobcu uzavrel predmetnú zmluvu o úvere ako dodávateľ v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, keďže pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, z čoho vyplýva, že za spotrebiteľa sa považuje iba fyzická osoba. Žalovaný v 1/ rade - dlžník je obchodnou spoločnosťou, nie je fyzickou osobou, predmetnú zmluvu o úvere neuzavrel ako spotrebiteľ v zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, čo vyplýva nielen z označenia žalovaného v 1/ rade v záhlaví zmluvy, ale aj zo Žiadosti o úver zo dňa 18.2.2015 (č.l. 10 spisu), v ktorej bol žalovaný v 1/ rade označený údajmi podnikateľa, a to IČO, právna forma: s.r.o., dátum začiatku podnikania, údaje o zápise v obchodnom registri, sídlo, v časti prílohy označený údaj: Daňové priznanie vrátane príloh a výpis z obchodného registra. Ďalej z prvej vety článku 1. bodu 1.1. zmluvy vyplýval predmet zmluvy, a to ...,,veriteľ poskytne Dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške...“. Žalovaný v 1/ rade je právnickou osobou, obchodnou spoločnosťou, nie je spotrebiteľom podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o úvere nie je v zmysle § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Predmetnú zmluvu uzavrel žalovaný v 1/ rade ako dlžník v rámci svojej podnikateľskej činnosti, čo vylučuje jeho právne postavenie ako spotrebiteľa podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, § 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov a § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z.. Ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nevylučuje, aby bol spotrebiteľský úver poskytnutý aj formou úveru na základe zmluvy o úvere uzavretej v zmysle Obchodného zákonníka, avšak zároveň vymedzuje zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu uzavretú spotrebiteľom, čo v tomto prípade splnené nebolo. Zmluva o úvere zo dňa 23.2.2015 nie je

zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Žalovaný v 2/ rade ako spoludlžník č. 1 rovnako nemôže požívať ochranu právnych noriem spotrebiteľského práva, keďže v čase podpisovania zmluvy, z ktorej žalobca uplatnil právo, bol/je žalovaný v 2/ rade konateľom žalovaného v 1/ rade ako dlžníka. Zároveň bol/je v danom čase tak žalovaný v 2/ rade spoločníkom žalovaného v 1/ rade a súčasne dlžníka z uzatvorenej úverovej zmluvy. Ako už bolo konštatované, zmluva bola uzatvorená so žalobcom v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo bolo vyjadrené v článku 1., v bode 1.1. zmluvy, a opak dokázaný nebol. Je potrebné zvýrazniť prepojenie žalovaného v 2/ rade so žalovaným v 1/ rade ako dlžníkom z predmetnej zmluvy, keď žalovaný v 2/ rade participoval v tejto obchodnej spoločnosti ako konateľ a zároveň spoločník. Vzhľadom k takémuto prepojeniu žalovaných v 1/ a v 2/ rade, kde išlo o funkčný vzťah, tak potom ani žalovaný v 2/ rade nemôže byť nositeľom ochrany práv, ktoré patria spotrebiteľom, ak žalovaný v 2/ rade ako konateľ a spoločník žalovaného v 1/ rade v danom zmluvnom vzťahu so žalobcom konal s cieľom, ktorý súvisel s obchodom, podnikaním žalovaného v 1/ rade. Okresný súd preto správne uzavrel, že predmetná úverová zmluva nemala charakter spotrebiteľskej zmluvy, ale išlo o obchodnú zmluvu uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanými v 1/ rade a v 2/ rade ako podnikateľmi pri ich podnikateľskej činnosti, a preto bolo namieste nazerať na žalovaných v 1/ a v 2/ rade ako na osoby, ktorým nepatrí ochrana prostredníctvom ochrany spotrebiteľských práv.

31. Podstatou odvolania žalobcu bola námietka nesprávneho záveru o premlčaní uplatneného nároku žalobcu, keďže podľa žalobcu okresný súd nezohľadnil to, že žalobca ako veriteľ si právo požadovať zaplatenie všetkých splátok neuplatnil hneď pri splátke splatnej dňa 05.02.2015, ale až neskôr. Zvýraznil, že splátka označená súdom prvej inštancie, splatná dňa 05.05.2015 bola uhradená s omeškaním, avšak pre vznik okamžitej splatnosti bolo potrebné, aby omeškanie s úhradou splátky bolo viac ako 30 dní, pričom až okamihom splnenia tejto podmienky dochádzalo k zosplatneniu.

32. Predmetom posudzovania odvolacieho súdu tak bola sporná otázka posúdenia dôvodnosti námietky premlčania vznesenej žalovanými proti žalobou uplatnenej pohľadávke vzniknutej nezaplatením dlhu z úverovej zmluvy. Z obsahu Zmluvy o revolvingovom úvere (č.l. 4-8 spisu, ďalej aj ,,zmluva o úvere“) bolo zistené, že dlžníkom (žalovaný v 1/ rade) bola obchodná spoločnosť WILDMAR spol. s r.o., spoludlžníkom fyzická osoba, a to konateľ spoločnosti žalovaného v 1/ rade. V bode 1., 1.1. zmluvy o úvere bol predmet zmluvy definovaný ako veriteľ poskytne dlžníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 13.248,00 Eur (ďalej iba „úver“) do 8 (ôsmich) pracovných dní od doručenia jedného podpísaného rovnopisu tejto zmluvy dlžníkom veriteľovi vrátane všetkých jeho príloh (ďalej len „Deň poskytnutia úveru“). V bode 2. 2.1. bola dohodnutá splatnosť úveru, a to „Dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver na vyššie uvedený bankový účet veriteľa v 48 mesačných splátkach vo výške 276,00 Eur splatných podľa splátkového kalendára (ďalej len „splátky“). Splátkový kalendár je uvedený v Prílohe č. 1, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy.“ Z článku 12. bod 12.3. zmluvy vyplývalo dojednanie, podľa ktorého v prípade, že dlžník neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou mesačnej splátky dlhšie ako 30 dní a/alebo v prípade, že dlžník je v omeškaní s úhradou iného peňažného záväzku podľa tejto zmluvy a/alebo v prípade, že poruší niektoré ustanovenia tejto zmluvy, najmä ustanovenia ods. 17.1. a/alebo v prípade, že ktorékoľvek z prehlásení dlžníka uvedené v tejto zmluve či v žiadosti o poskytnutie úveru je alebo sa stane nepravdivé:
a) je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť, a
b) stávajú sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka podľa tejto zmluvy, a
c) je veriteľ oprávnený jednostranne okamžite vypovedať túto zmluvu na základe písomného oznámenia doručeného dlžníkovi. Okamžitou výpoveďou sa zmluvný vzťah končí ku dňu doručenia písomného oznámenia dlžníkovi.
V článku 17. zmluvy označeného Prípady neplnenia záväzku boli zadefinované udalosti, ktoré budú považované za prípad neplnenia, v rámci ktorého článku takouto udalosťou podľa bodu 17.1 písm. a) je, že v deň splatnosti podľa tejto zmluvy nebude uhradená splatná splátka úveru. Z článku 18. označeného Následky prípadu neplnenia, jeho bodu 18.1., veta pred čiarkou, vyplývalo dojednanie, podľa ktorého „Ak dôjde k porušeniu povinností uvedených v ods. 17.1. tejto zmluvy a úver sa stane okamžite splatným...“.

33. Vychádzajúc z vyššie uvedených zmluvných dojednaní krajský súd uvádza, že pri interpretácii zmluvného vzťahu je povinný rešpektovať základné zásady zmluvného práva, predovšetkým právo zmluvných strán prejaviť svoju slobodnú vôľu, ktorá určuje obsah zmluvy a následne viazanosť strán takouto zmluvou. Pokiaľ zmluvné strany zmluvy o úvere dohodli odlišne splatnosť úveru, okamžité splatenie úveru od právnej úpravy v § 504 a § 506 Obchodného zákonníka, bolo potrebné vychádzať

z týchto zmluvných dojednaní. S úvahami, ktoré uviedol žalobca v podanom odvolaní, že okresný súd neskúmal dôsledne naplnenie podmienky splatnosti celého úveru, keď podľa jeho názoru pre vznik okamžitej splatnosti bolo potrebné, aby omeškanie s úhradou splátky bolo viac ako 30 dní, nebolo možné súhlasiť. Predsa v článku 12., bod 12.3. zmluvy boli jednoznačne stanovené a vymenované porušenia povinnosti dlžníkom a tomu zodpovedajúce dôsledky vymenované v písmenách a) až c) tohto bodu. Uvedený článok popísal jednotlivé situácie porušenia povinností dlžníka, ktoré v rámci priebehu zmluvného vzťahu môžu nastať, čo vyplýva i zo zmluvných spojení a/alebo, teda buď nastanú spoločne, ale môžu nastať aj jednotlivo a dohodnuté riešenie dôsledkov týchto porušení. Hneď prvým zadefinovaným porušením povinností dlžníka v tomto článku bolo, že neuhradí splátku podľa aktuálneho splátkového kalendára riadne a včas, ktorá udalosť sa podľa článku 17. bod 17.1. písm. a) zmluvy považuje za prípad neplnenia záväzku. Podľa okresným súdom zisteného skutkového stavu, čo žalobca ani nespochybnil, žalovaní nedodržali záväzok vyplývajúci z článku 7. bod 7.1. zmluvy, a to poskytnutý úver v dohodnutých termínoch splatnosti uhradiť na bankový účet veriteľa, keď podľa prehľadu platieb (č.l. 11 spisu) už splátku úveru splatnú dňa 5.5.2015 neuhradili v dohodnutej lehote splatnosti (splátkový kalendár na č.l. 8, 9 spisu), ale s omeškaním. Ak za tohto stavu si žalobca ako veriteľ nevybral možnosť podľa dojednania v článku 12. bod 12.3. písm. a) a c) zmluvy, teda neodstúpil od zmluvy a jednostranne zmluvu nevypovedal, potom nastali účinky dojednania v písm. b) tohto článku (odlišne od § 504, § 506 Obchodného zákonníka), t.j. stali sa okamžite splatnými všetky záväzky dlžníka zo zmluvy. Predsa zmyslom a účelom inštitútu okamžitého zosplatnenia úveru (predčasné zosplatnenie) je práve poskytnúť veriteľovi právny inštrument proti dlžníkovi, ktorý neplní záväzok riadne a včas vrátiť veriteľovi poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Ide o právny inštitút, ktorý je určený práve na ochranu práv veriteľa. Povinnosť vrátiť veriteľovi peňažnú čiastku po okamžitom zosplatnení vlastne predstavuje záväzok pôvodný, ktorý sa modifikoval vo svojej splatnosti. V konaní na základe listinných dôkazov, tvrdení žalobcu a ani zo strany žalovaných nebola vyvolaná spornosť v tom, že žalovaní neuhradili splátky včas, a to konkrétne splátku splatnú dňa 5.5.2015, a tým nastal tu dôsledok, ktorý práve zmluvné dojednania v zmluve o úvere upravovali, a to okamžitá splatnosť.

34. Vo vzťahu k žalovanými uplatnenej námietke premlčania, ktorá bola hodnotená okresným súdom a vo vzťahu ku ktorej žalobca namietal nesprávne právne posúdenie je potrebné uviesť, že právna úprava premlčania práva je pre obchodné vzťahy samostatne upravená v Obchodnom zákonníku. Právna úprava v § 392 ods. 2 veta druhá hovorí, že ak sa pre nesplnenie niektorého čiastkového záväzku stane splatný celý záväzok, plynie premlčacia doba od doby splatnosti nesplneného záväzku. V danom prípade sa pre nesplnenie jednej zo splátok, a to splátky splatnej dňa 5.5.2015 riadne a včas celý záväzok v zmysle úverovej zmluvy stal okamžite splatný, a preto premlčacia lehota začala plynúť odo dňa, kedy sa stal splatný celý záväzok dlžníkov podľa ust. § 392 ods. 2 veta druhá Obchodného zákonníka, t.j. od 5.5.2015, a teda nie tak, ako tvrdil žalobca. Z tohto vyhodnotenia preto, ak žaloba žalobcu bola doručená okresnému súdu dňa 17.02.2020, bolo potrebné súhlasiť so záverom okresného súdu, že žaloba žalobcu nebola podaná včas a nárok žalobcu je premlčaný. Súhlasí krajský súd i so záverom okresného súdu, ktorý zamietol nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, a to s ohľadom na skutočnosť, že k splatnosti celého záväzku došlo deň po splatnosti omeškanej splátky zo dňa 05.05.2015, a preto zmluvná pokuta vyúčtovaná vo faktúrach č. 916000326 a č. 916000748 nebola vyúčtovaná dôvodne.

35. Ak žalobca namietal vadu konania, spočívajúcu v procesnom postupe okresného súdu, ktorý pripustil procesné zastúpenie na strane žalovaných v 1/ a v 2/ rade občianskym združením, tak v prvom rade je potrebné odvolacím súdom zvýrazniť to, že plná moc bola občianskemu združeniu udelená len žalovaným v 2/ rade (č.l. 117 spisu), a to po podaní odporu. Pokiaľ aj okresný súd pripustil zastúpenie žalovaného v 2/ rade občianskym združením, tak jeho postup vychádzal práve z námietok vznesených žalovanými v podanom odpore, keď zo strany žalovaných v 1/ a v 2/ rade bolo tvrdené, že ide o vzťah spotrebiteľský. Teda primárne i pre postup podľa ust. § 91 CSP bolo potrebné posúdiť charakter založeného právneho vzťahu zmluvou o úvere, t.j. či ide alebo nejde o spotrebiteľský úver. Až na základe tohto vyhodnotenia t.j., že sa o spotrebiteľský vzťah nejedná, ale že ide o vzťah obchodnoprávny, čo bolo posudzované i v odvolacom konaní krajským súdom, bol na mieste vo vzťahu k žalovanému v 2/ rade postup podľa ust. § 91 CSP. Vzhľadom však k tomu, že žalovanými v 1/ a v 2/ rade bola vznesená námietka premlčania uplatneného nároku už v odpore proti platobnému rozkazu, teda v čase, keď žalovaný v 2/ rade nebol zastúpený, potom bolo nevyhnutné sa touto námietkou premlčania zaoberať. Ak okresný súd dospel k záveru o dôvodnosti námietky premlčania, a preto žalobu žalobcu zamietol, jeho rozhodnutie bolo vo výroku vecne správne a krajským súdom potvrdené. Krajský súd len dodáva,

že vo veci samej vo vzťahu k zhodnoteniu uplatneného nároku žalobcu v dôvodnosti vznesenej námietky premlčania sa nemal dôvod odchýliť od racionálnych záverov vyjadrených okresným súdom.

36. Čo sa týka odvolacích dôvodov žalobcu voči dopĺňaciemu rozsudku okresného súdu s odkazom na právnu úpravu v § 225 CSP, tak krajský súd uvádza, že postup okresného súdu, ktorým zvolil dopĺňací rozsudok bol na mieste, keďže v pôvodnom rozsudku okresného súdu v časti výroku o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania bolo rozhodnuté len o tom, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi. Vzhľadom však k tomu, že v danom prípade na strane žalovaných išlo o procesné spoločenstvo, teda vystupovali tu žalovaný v 1/ rade a žalovaný v 2/ rade, okresný súd doplnil dopĺňacím rozsudkom len to, že nárok na náhradu trov prvoinštančného konania sa priznáva žalovaným v 1/ a v 2/ rade, čím precizoval svoj výrok. Teda, ak okresný súd nedôslednosť v označení sporovej strany odstránil postupom podľa § 225 CSP, tak odvolací súd konštatuje, že inak ani postupovať nemohol.

37. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP. Vzhľadom k výsledku odvolacieho konania bolo zrejmé, že žalobca so svojim odvolaním nebol úspešný, a preto žalovaným bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je
a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak
a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,
a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.